

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Ixxiiii

Si quis igitur puer illud et in corporeum summum illud videre meruit. quod habet aliud quod desideret. non regna. non facultates. non honores. non gloriam. non potestates. illis enim ut nihil beatitudinis est. hoc autem ut beatum est. Tercio additum. de beatitudine corporis Et ego resuscitabo eum in nouissimo die: omnis quidem resurgent dicit apostolus. sed non omnis immutabitur. et distinctio erit resurgentium. que tangit Dani. 12. Multi de his qui dormierunt in pulvere terre evigilabunt. alij in vita eterna. alij in opprobrii ut videant semper. hoc ideo dicit salvator. Jo. 5. Procedent qui bona fecerunt in resurrectione vite. qui vero mala in resurrectione iudicij. Resurgent corpora damnatorum. ut assortes sint in pena propter animabos qui boomerunt assortes in culpa. sed corpora in storno propter glorificatis divident animabos. ut et ipsa beatificent immortalitate. claritate. subtilitate. agilitate. decoro. vigore. honore. et perpetuo corporis aspectu. et fulgore. ut dicant illud gen. 32. Videlicet dominum facie ad faciem et salua fata est anima mea. et illud Job. 42. Auditu auris audiui te. nunc autem oculus meus videt te. ecce.

Dominica vicesima post Pentecostes. Prima pars sermonis Ixxviii.

Rat quidam regulus. cuius filius infirmabatur in
pharnaum. Jo. 4. Consuetudo est apud seculares:
cum egrotant post remedia vanam medicorum ultimo
ad deum recurrere. iam de salute dubitantes. psalmus. Cum
occederet eos. querebant eum. Hoc iste regulus fuisse
legitur. qui pro filio salute deficiente humano auxilio christum ro-
ganuit. ideo ipsis infidelitas merito fuit reprehensibilis. cum in cur-
tis anno oīa dominū sit implorandum auxiliū. Tria igitur tanguntur in
primitu euangelio. Primum reguli supplicatio pro filio salute. Secundo
christi reprehensio. pro ipsis incredulitate. ibi. nisi signa. Tercio būsi
tum imperatio Iohannes christi benignitate ibi. iam autem eo. Circa primū
tria tanguntur. premitur additio infirmitatis quadruplices. prima
caritatis. quod filius. secunda nobilitatis. quod filius reguli. tercias in-
firmitatis. quod infirmabatur. Quarto famose ciuitatis. quod in
capernaum. et hoc est: Erat quidam regulus: dicit autem regulus:
puus rex. non legimus autem tunc Christum fuisse regem in Galilea. nisi he-
rode Antipas. filium magni Herodis. forte autem aliquis sub eo admis-
trabat negotia regni. qui hoc loco regulus. id est puus rex appella-
tur: eius filius infirmabatur: invidit deus cuilibet animali natu-
rali amorem ad filios. quod intantus erat ut nolint homines filios anno
se mori. sed potius cupiant eos habere substitutes. Et nota quod ma-
gister diligunt pentes filios suos. quod diligunt ab eis. et hoc propter

Sermo

quatuor. Primo qz plura illis atulerunt. magis autem diligim⁹ cui plura serimus. Secundo qz dilatio parentū est diuturnior. prius ei parentes dilexerunt filios qz ab eis diligenter. Tercio qz dilationis mutue ipsi parentes sūt principi⁹ sunt enim filii a parentib⁹. Naturalis autem est affluxus principi⁹ in principiatū. & nō econuerso. sic humor a radib⁹ p̄edit i ramos nō a ramis in radices. Quarto qz vñ quodqz maxie diligit p̄fectionē suā. vñ quodqz autem p̄fectū est. eo qz libi simile generat. et ideo qz parentes sūt p̄fici in filiis. ipso vero filij nō ideo p̄ficunt. qz parentes hñt. sed qz filios alios generant. ideo maior ē amor parentū ad filios qz filiorū ad parentes: capharnaū: hec erat ciuitas nobilis totius galilee metropolis in qua ille egrotabat.

B Nota qz vñus solus rex ē celi et terre. in cuius semore scriptum ē. rex regū et dñs dñantiū. de quo psal. Qm̄ deus magnus dñs. et rex magnus sup om̄a deos. Quicunqz igit̄ aliquod habet regimen compatione ipsius regulus ē. qz nemo toti mūndo dominat. sed aut in pte ipsius sic reges terre. aut in minori mūndo sic hoib⁹ sibi ipsi dñat. qui ē minore mūdus. om̄is igit̄ hoies reguli sūt pui sc̄z reges. Si autem rex dicit qz regat. mens nostra regulus est. cui datus est totū regni aie et corpis. vñ Isido. Rex inquit eris si te ipsum rexeris. et in primo politie dicit. qz rōnāl mens regali dominio regit appetitū. regulus igit̄ mens nostra est. appetitus vero cupiſcibil⁹ & irascibil⁹ eius subiungit regno. et qui cungz dñat terris. si nō dñat appetitui seruus ē. vñ claudianus Tu l⁹ extremos late dñare p̄ mīdas. Te medus te mollis arabs te seres adoret. Si metuīs si prava cupis si duc ira. Seruitij patere inguz tollerabis. iniquas. Interius leges tūc oia iure tenebis. Cū poteris rex esse tui. C Et nō qz regalia insignia quatuor esse dicunt. sc̄z diadema. scept̄z. purpura. et fibula aurea. sic rōnālē mente optet gerere diadema prudentie. scept̄z iusticie. purpura fortitudinis. et fibulā xp̄tantie. vel. diadema clemētie. scept̄z iusticie. purpura glorie. fibulā dñorū die. Itē nota qz rex regit subditos. sic pater filios vt dicit. 8. eth. vñ venus ad iouē. O p̄r o hoīm dñiūqz eterna p̄cas. et ideo appetitus sensibil qui menti subiect⁹ filius reguli dicit ciuius infirmitas peccati⁹ ē. sic dicit Jo. 5. Ja noli peccare ne deterius aliquid tibi attingat superuenit aut hec infirmitas ex int̄pantia affectionū. aut amore seculi male infâmantur. aut timore eiusdem seculi male humiliante. de in ea. et egrotaret ppter amorem eius. Thamar iterptat amara. vel dñutias. et signat om̄e mūdanū et seculare. qd amaritudine

lxviii

et instabilitate plenū est. hoc q̄ qui amat depit. i. diminuit sensu et
 infirmat. q̄ em̄ nihil fortius sit vero amore, mūdanus tñ amore
 infatuat et infirmat. Ite de seculō q̄ languescat animus timore
 male humiliante dicit psal. Numiliati est in laborib⁹ eoꝝ.
 et infirmati sunt. nec sūt qui adiuaret. V. Et nō septē dñe
 quentia hanc spūale infirmitatē. Primo infirmitatis dolorib⁹
 vexat. hec ē iudicia que de alterius bono torqueat. Mat. 8. Pu
 er meus iacet in domo paliticus. et male torqueat. sic peccatum
 affligit conscientiaz. psal. Nō est pax ossib⁹ meis a facie peccatoꝝ
 meoꝝ. et iteꝝ. anima eoꝝ in malis tabescet. Itē infirmitas
 iudicii reꝝ pm utat. s. gustū. tactū. odoratū. auditū. ⁊ visū. hec
 ē ira de qua vīgi. furor itaq̄ mente precipitat. et cato. Ira im
 pedit animū. ne possit cernere verū. sic in pccorib⁹ omne mentis
 iudicuz ptribat. psal. Turbatī sunt et moti sic ebrius. et ois
 sapia eoꝝ deuocata ē. nō em̄ ill⁹ sapientia ē aia eoꝝ. et appropinquauerūt
 vsc⁹ ad portas mortis. Itē infirmitas attenuat et desiccat. et h̄
 ē accidia q̄ facit aiam matilenta. qz spūs tristis exēcat ossa. cōe
 tñ etiā est oī pāo. vt pīquedimez aīe tollat. 2. ro. 13. Quare sic
 attenuaris matie fili regis p singulos dies. pīquedimi aut̄ spū
 ali duemūt tria. ardor. s. dilectionis. lapor deuotionis. et supe
 minētia ois tribulationis. pīquedo em̄ ardet. lapit. ⁊ supnata
 iō in lege ois adeps sūt dñi iure pētuo. vt dicit̄ leui. 6. sed p
 pēm hic adeps dyabolo imolat. deutro. 32. imolanerūt demo
 nis et nō deo. Itē infirmitas deturpat. tal⁹ est ianitis gloria q̄
 decori volūt esse hoies sed oē peccatū fedat aīaz. ablate em̄ splē
 dore gr̄e. eā reddit palidā. migrā. rugosā. deformē. tre. 1. egres
 sus ē a filiation ois decor eius. et eiusdē. 4. quō obscuratū ē au
 rū x̄. Et attende q̄ illā fugit ml̄ier infirmitatē que sic eā defor
 mat. q̄ a sposo elicit. a vicinis atemnit. ab amicis fugit. et a p
 pīq̄s nō cognoscit. hoc facit peccatū. tre. 4. denigta ē sup car
 bones. facies eoꝝ nō sūt cogniti i plateis. Itē infirmitas depau
 pat q̄ singl⁹ p̄priū est luxurie subam corpale et spūale auferen
 tis. iob. 31. h̄ peccatū nephas ē. et iniqtas maria. ignis ē vsc⁹
 ad dissimilationē. oia deuorās. et oia era dicas genina. Hic dicit̄
 de filio pdigo. lu. 15. q̄ dissipavit omnē subam suā. vīnēdo lux
 uriose sed ista paupertas ois ē cī pēco auferente diuidas virtus
 tū. tre. 1. manū suā misit hostis ad oia desiderabilia eius. vñ di
 cit̄ mat. 5. q̄ mulier patiē sanguis fluxū oia sua erogauerit.
 Sp̄ de terius hñs. ⁊ lz peccatores videant̄ diuītis habūdare. au
 dite quid dicit̄ apoc. 3. dices q̄ dimes sū ⁊ locupletatus ⁊ null⁹

Sermo

egeo. et nesci qz tu es miser miserabilis et paup et oetus et nudus. Et attende qz paup est. qui nihil habet. paupiorum qui multa debet. pauprimum qui opari non potest ut reddat. talis est ois peccatorum. Iste infirmitas debilitas psal. dereliquit me virtus mea. hinc gule auenit. nam commissationes et ebrietates vigorum corporis tollunt et aie. ideo dicebat apostolus. cura carnis ne fecerit in desideriis debilis est aut ois peccatorum. qz nulli etiam pue temptationi potest resistere. tunc. i. Abierunt absque fortitudine animi faciem subseqnitis. Et attende qz debilis est qui stare non potest. debilior qui non potest surgere. debilissimum vero qui etiam non valet quiescere. non potest aut stare peccatorum. qz peccatum quod per priam non delet. mox suo potest ad aliud trahit. ut dicit grecus. psal. ascendunt voces ad celos. et descendunt voces ad abyssos. sed nec potest surgere. tunc. i. Infirmitas est virtus mea. dedit me dominus in manu. de qua non potero surgere. rursus quiescere non potest. iob. 9. non credit quiescere spiritum meum. Iste infirmitas turbat timore mortis. psal. Cor meum turbabatur est in me. et formido mortis occidit super me. Iste timor maximus turbat avaros. isti timent paupertatem ne supueniat. timent diuinas ne tollant. vita ne deficiat. morte ne accedat. sed geniale est omniusto ut dividat. puer. 28. Justus quasi leo dividit. omnes vero peccatori geniale est ut timeat. Sapientia. 17. cui sit timida nequicia data est in omnem damnationem. sed enim presumit seu perturbata scientia. Et attende qz timet mortem ois reus. sed magis timet despensus. maxime autem taret iam iudicatus. sic ois peccator reus est mortis. gen. 2. in qua unius die comedenter aliquid illicitum morte mori emi. rursus quilibet despreditur. et si non coram hominibus saltat coram iudeo. qui oia despredit testem scientiam. iure. 2. Quoniam funditur quoniam deprehenditur. sic divisus sunt post hoc. ois etiam peccator iam iudicatus est sic dicit jo. 3. Qui non credit iam iudicatus est. et hoc est iudicium. qz dilexerunt homines magis tenebras quam lucem. erat enim eorum mala experientia. Iste non. qz sic corporalis infirmitas trahit ex pestilentia loci. ita peccatum trahit ex loco in quo anima residet. vnde dicitur quod iste filius reguli egrotabat in capharnaum. que fuit civitas sublimis potentie in galilea. sic dicit mattheus. 11. et interpretatur villa solitaria aut ager pinguedinis. ex quibus quinque intelliguntur quibus anima trahit egreditur. prima est potentia unde ista civitas fuit potens. et multi quidem eo ipso peccato infirmantur. qz facultas peccati subest illi. sic de salomone dicitur. eccl. 47. Inclinasti semenza tua mulieribus. peccata habuisti in corpe tuo. 10 ille commendat qui potuit transgredi et non est transgressus. facere malum et non fecit. Iste qui capharnaum dicit villa. signat secunda cum homines delinquunt.

lxviii

er eo videlicet q̄ nō attendentes p̄p̄ia dignitatem. vilificant seip
sos dū vīlibo rebo se subiicit. psal. Homo cū in honore esset nō
intellexit ic̄. Itē qz capharnaū dicit villa isolationis significat
q̄ tercia cā spūalis infirmitatē ē solatio et p̄sp̄eritas m̄ndi hu-
us. psal. Firmamentū in plaga eoz. qz in labore hominū nō
sunt cū hominib⁹. nō flagellabunt. ideo tenuit eos syphia oper-
ti sunt iniquitate et impietate sua. Itē qz capharnaū interpretat
ager. signat q̄quarta cā spūalis infirmitatē. est adolescentia.
et iuuentus que p̄ vigore agri intelligunt. puer. ⁊. Considero
verōdē iuuenē qui tñlit p̄ plateas cui occurrit m̄lier ornatu me
reticeo prepata. que apprehensā deosculat iuuenē. et statim eā
sequit. quasi bos dudus ad victimā. tales iuuentutē honorē di-
abolo offerentes expectant in senectute auerti. iō dicit puer. ⁊.
Ne des alienis honorē tuū. nec annos tuos crudeli. ne forte ge-
mas i nouissimo qñ slumperis carnes tuas a corpus tuū. Itē
habundantia tpaliū est quinta cā spūalis languoris que signa-
tur p̄ hoc qz capharnaū erecto collo et pingui cernit armatus
est. opernit facie eius crassitudo. et eiusdē. zi. Itē morit robus-
sus et famus d̄ies et felix. iō morit qz viscerā eius plena sunt
adipe et medullis. ossa illius irigant. nā p̄diit quasi ex adipe
iniquitas eoz. tñsierūt in affectū cordis. Job. 21. Dūcūt in bo-
nis d̄ies suos. et in pundo ad inferna descendūt. Cuius rei ex
emplū legit tale. Cū eīm bea. amb. p̄geret romā. suscepit eū ho-
spicio nobilis quidā in tuscia. qui requisitus a bea. amb. de sta-
tu suo. r̄ndit omnia sibi ad votū succedere. nā habundabat di-
uitis sanitatē et valitudinē corpis possidebat. amici erat illi ml̄
ti. nullus adūarius. ples fecunda et generosa. familia paucica. ci-
uiles honores. supra om̄es suos d̄cues agebat. nihilq; sibi dix-
it deesse. Ad hec amb. ex admiratione p̄territus. surgite inquit
socij hīc abeam⁹. non ē hec domus vbi p̄tem deus habeat. cūn-
q; paululū fuissent elongati. et subito eccl̄sa dom⁹ cū ipso pa-
tre et filiis omnīq; familia et sublātā subuersa est in phundū.
et stagnū in eodē loco usq; ad p̄ntē diem apparet. Secūdo cir-
ca primū tangit̄ deuotio supplicanti⁹: hic: Icz regulus: cū audis-
set qz h̄ies adueniret a iudea in galileā: dimiserat xp̄s iudeā
i qua discipuli eius baptisabant. hoc iō qz exorta erat questio
de baptismate iudeis magis approbantib⁹ baptismū eius qz io-
hannis. Ne igit̄ ex hac questione aliquid discordie nasceret de
iudea recessit: abiit ad eū etiā: p̄sonalit̄ vt reguli p̄ntia inclina-
re: et rogabat eū vt descendere et sanaret filiū eius: Nullum
adhuc miraculū xp̄s fecerat i galilea. nisi solū illud de mutatione

Sermon

aque in vīnu cui ut dicit theo. hic regulus interfuit. aut saltē fā
mā miraculi audiuit in galilea exīs. sed verius credit ī multa
xpm fecisse miracula et hoc factū esse post curationē leprosi et sa
nationē serui centurionis. ¶ Nota allegorice qz regulus fu
it quilibet rex̄ iudaici p̄l. s. moyses. iohue. samuel. dawid. &
ceteri duces at p̄phete qui reguli dicebant̄. qz p̄ue ge nt̄. et abie
cte erant rectores. Amos. 7. Quis suscitabit iacob qz p̄ulius.
hinc iratus dñs p̄lo illi dixit ad moysem. Isum. 14. Feriā eos
pestilentia atqz dūmmā. te aut̄ faciā p̄ncipē sup̄ genē magnā
et fortioē qz h̄c ē. Itē qz eum dē p̄lm affectu paterno dilexerat
iō p̄ls ipse fili⁹ reguli dicit. vñ moyles dixit Nu. 11. Nunquid
ego dæpi omnē hac multitudinē. vel genui ut dicas mihi por
ta eos in simu tuo. sīc portare solet nutrix infantulū. Itē egrotā
uit p̄ls ille multe languorib⁹ peccati. Ila. 1. Omne caput lan
guidū et omne cor merens. a planta pedis vsc⁹ ad verticē capi
tis nō est m eo sanitas. Et qz magnus vbiqz iacebat egrotus.
cui legalia nō adhibebant remediū. iō magnus flagitabat me
dicis. quē vocabat David dicens. Misericordia mei dñe qm̄ infir
mus sū. a sana aiam meā qz peccavi tibi. ad quē Ila. 6. Vt inā
dis rūperes celos et descenderes. Et nota qz illius descensio no
stra fuit sanatio. eo em̄ descendit qz nostrā mortalitatē assump
sit. cui viventi dū cadauer nostre mortalitatē adiungit viuim⁹.
Ipse em̄ est vultur qui exalte ad nostrū volauit cadauer. qn̄ in
clinauit celos et descendit. et dū cadaueri se applicauit illud vi
uificauit. sīc elyseus quondā applicās se mortuo puer. ipsū vi
uificauit. 3. Re. 4. vñ dicit osee. 6. Ipse cepit et sanabit nos. qz
em̄ cepit. i. app̄. ch̄d̄it & assumpl̄it nos. ideo sanauit. Lu. 6. Vir
tus de illic exhibat et sanabat om̄s. ideo oīs turba querebat eū
tangere. sed mira attendite illius p̄li cecitate quib⁹ sanandis de
scendit. cu em̄ hoc ipsū esset sanare qz descendere ad nostrā mor
talitatē. ppter hoc iudicauerūt eū debilē et infirmū. qz mortali
tatē assumpl̄it nō attendentes illud apli. qz qd̄ infirmū est dei
fortius ē hoīb⁹. hāc cecitate Job aī predixit. 28. Semita igno
ravit aus. nec intuitus ē ocul⁹ vulturis. quis xps qui ascēdit
sup̄ cherubim et volauit. ipse vultur qui cadaueri pascit & ei ap
plicat. sed semita humilitatis quā ostendit xps ignorauit p̄ls
ille. nec oculos intentionis huius vulturis attendit. cuius erat
intendō. iō ad nost̄z cadauer descendē vt illud intelligeret. H
tercio aīra primū tangit p̄chatio egrotant̄. Incepiebat em̄
mori. g nullū erat amō medicine remediū. ad illū itaqz isti⁹ p̄t
nebat sanatio. qui claves h̄t vite et mortis qui mortificat et vi

lxviii

uiscitat. Et nota qr vita nostra mors quedā est. 2. Re. 19. Dm
nes morim̄. et sic aqua dilabim̄ sup terraz. Et attende qr dixit
morim̄ in pñti. nō moriem̄. qr vita pñs mors ē. vñ Seneca ad
Lucillū. quotidie morim̄. quotidie diminuit̄ aliquid pars vite nře
et Dñdinus de Ponto. Justar et hanc vitā mortis habere puta
Itē ppls ille iudeorū tūc incipit mori. qñ esse cōpīt ppls. in ipso
enī sui pñmordio peccato murmuratioñs. a m̄ḡtitudinē. et ido
latrie mortuus ē. Jere. Transgressorē ex vtero vocau te. sed tūc
mortuus ē ille populus qñ vitam xp̄m in ligno crucē occidit.
Deutro. 28. Erit vita tua pendens aī te. et nō credes vite tue
Itē p temptationē aliquis infirmat̄. p delectationē mori icipit
p asensum morit̄. sic puella in domo. p opationē extra defē. ē tū
mulandus. sic iuuenis mortuus efferebat filius vnicus matr̄is
sue p asuetudinē sepelit̄. p defensionē et famā iam fetet in mō
umento. xp̄ s igit̄ volens ostendere qñ om̄em spūalē anfert lan
guorē. sanauit infirmos. liberauit icipientes mori. suscitauit iā
mortuā puellā in domo. iuuenē iam extra delatū. et Lazarū in
monumento quadriduo fetente mirabilē euocauit ad vitā. Tu
es i git̄ deus qui facis mirabilia ē.

Secunda pars. I

Ecundo cū dicit̄. dixit ḡ ihesus. tangit̄ reprehensio in
credulitatis huīis reguli. et quatuor facit. primo oñ
dit̄ eius fides diminuta: dixit ḡ ihesus ad eū. nisi signa
et pdigia videritis nō creditis: ex hoc inuit̄ qñ iste
regulus iudeus erat. qr iudei signa querūt. vt dicit ap̄ls. Que
rit̄ quo vez sit istū nō credere nisi signis visis. si enī nō credidis
sit nequaç̄ p filij salute supplicasset. Rñdeo qr verbū istud xp̄i
refer̄ ad oēs iudeos ḡnaliū qui nō credit̄ nisi visis signis. iste
vero iā credebat. Iz q̄ ipse visis et auditis signis. vel p̄ dicti istū
nō credidisse. rogasse tñ p filij salute incertus aī sanari posset a
xp̄o. cunctis enī remediiis humanis deficientibus et hoc ipsū quasi
experiēdo postulat. sic infirmo p medicos derelicto accedit̄ om̄ia.
si forte aliquod illoz̄ casu p̄ficiat. vel hm Gre. Ille dubitaz̄
uit infide qr Iz crederet xp̄m sui pñtia sanare filiū nō tñ credebāt
qñ corporalē absens hoc posset. vñ dicit̄ qñ rogabat vt descendē
ret et sanaret filiū eius. vel min⁹ credidit hñs fidē. qr tactu aut
aliq̄ medicamine posset sanare nō aut credebat id fieri posse sue
voluntatis impio vel dici p̄t̄q̄ habuit fidē eū posse sanare egro
tū sed nō suscitare mortuū vñ dixit descendē prius qñ moriat̄ R.
Nō hm Aug. signū est res p̄ter sp̄em qñ sensib⁹ ingenerit aliō ali⁹
huius ex se in notitiā faciens deuenire. pdigiu vero vt dicit Ser